

- Miként a vőlegénynek adják a menyasszonyt, úgy kapja meg Jézus a megváltottakat.
- Ez az adás éppen úgy történik, amiként János 3,16. szerint nekünk adta Isten az megszületett Fiát, a Megváltónkat.
 - Ezért jelenik meg többször is a Bibliában az a szimbolikus kép, miszerint Jézus a vőlegény, a megváltottak serege pedig a menyasszony.
 - Az Atya részéről történő egymásnak adás pedig kifejezi a Megváltó és a megváltottak eggyé válását: *„lesznek ketten egy testté”*. **Eféz. 5,31.**
 - *„Felette nagy titok ez, de én Krisztusról és az Egyházzól szólok.”* **Eféz. 5,32.**

3. Miből tudhatták meg Jézus követői azt, amit imájában mondott: *„én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem”*, mit tett vagy mondott Jézus olyat, amiből erre a megbizonyosodásra juthattak?

- Jézus olyan tisztán és olyan hatalommal beszélt az Isten Igéjét, hogy mindenki meggyőződhetett a mennyei küldetéséről.
 - *„Mester, tudjuk hogy igaz vagy és nem gondolsz senkivel; mert nem tekintesz emberek személyére, hanem igazság szerint tanítod az Istennek útját.”* **Mk. 12,14.**
- Ugyanakkor nagyon sokszor mondta Jézus azt is: *„ha nékem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek”*. **Jn. 10,38.**
 - Keresztelő Jánosnak is azt üzenté a Hozzá intézett kérdésére: *„mondjátok meg Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: hogy a vakok szemek világát veszik, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az evangéliom prédikáltatik”*. **Lk. 7,22.**
- Közvetlen tanítványai olyan dolgoknak is tanúi lehettek, ami a tömeg előtt rejtve történt, ezért ők még inkább megbizonyosodhattak Jézus mennyei küldetéséről.
 - Erről Péter apostol nagyon határozott hangon tesz bizonyosságot: *„Mert nem mesterként meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövételét; hanem mint akik szemlélői voltunk az Ő nagyságának”*. **II. Pét. 1,16.**

4. Mire utal és mit foglal magába Jézusnak a 8. versben mondott elismerő szava a tanítványaival kapcsolatban?

- Amikor Jézus azt mondja: *„ama beszédek, amelyeket... nékik adtam, és ők befogadták”*, ezzel elismerését fejezi az Atya előtt a tanítványaival kapcsolatban.
- Ez ugyanúgy az elismerés szava, mint ahogy Pál apostol nyilatkozik a thessalonikai hívőkről: *„ti befogadván az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (amint-hogy valósággal az is), amely munkálkodik is ti bennetek, akik hisztek”*. **I. Thess. 2,13.**
 - Ezek a jézusi szavak annak ellenére igazak, hogy a tanítványok még mindig erőtlén, csetlő-botló emberekként követték Jézust és voltak a tanítványai.

I. Bevezetés

1. Mikor és milyen körülmények között mondja el Jézus ezt az imáját, amit főpapi imájaként ismerünk?

- Ennek az imádságnak a tanulmányozásakor figyelembe kell venni, hogy János evangéliumában a 13. fejezettől a 17. fejezet végéig egy összefüggő esemény került feljegyzésre.
- Jézus ezt az imáját akkor mondja el, amikor a tanítványaival együtt van a húsvéti bárány elfogyasztására, amikor az úrvacsora cselekményét végrehajtja és beiktatja ünnepként az Ő halálának emlékére a mindenkori tanítványok számára.

2. A megszólítás itt ugyanaz, mint a mintaimájában, vagyis ismét „Atyám”-nak szólítja az Istent, miért ezt a megszólítást választja Jézus az imájában?

- Ez a megszólítás a megváltási terv beteljesedésének részeként jelenik meg, hiszen az Istenség Tanácsában már kezdetben elhangzott az, hogy a beteljesedés pillanatában az egyik Isteni Személy Atyává lesz, míg a másik Fiúvá.
 - *„Én leszek néki Atyja, és ő lesz nékem Fiam”*. **Zsid. 1,5/b.**

3. Miért mondjuk Jézusnak ezt az imáját főpapi imának?

- Ha komolyabban tanulmányozzuk ezt az imádságot, akkor azt látjuk, hogy a főpapi szolgálat fogalma ebből a részletből teljesen hiányzik, sőt az egész evangéliumból is, Jézus nem is használta magára vonatkoztatva ezt a címet.
- Jobb és találébb megnevezés volna Jézus közbenjáró imájának nevezni, mivel az ima nagyobbik részében a tanítványaiért imádkozik.
- Tulajdonképpen csak a 16. század óta nevezik Jézusnak ezt az imáját főpapi imádságnak, ami voltaképpen csak a fejezet egy részletének tartalmára illik rá, amely szerint a tanítványokért járul a kérésével az Atya elé Jézus.

4. Miért nem szerencsés ezt az imát főpapi imának nevezni?

- Mert Jézus ekkor még nem főpapi minőségben végzi küldetését az emberi család érdekében, hanem Megváltóként.
- Dániel próféta a 2300 éves próféciájában jelzi, mikor fog megtörténni Jézus felkenetése, amikortól már Főpapként fog szolgálni érettünk a mennyei templomban.
 - *„Hetven hét szabatott a te népedre, hogy... felkenetessék a szentek Szente”*. **Dán. 9,24.**
- Ez a felkenetés ugyan a messiási szolgálatára is megtörtént a keresztségekor a Jordán partján, de a főpappá való felkenetésének is meg kellett történni. **Ésa. 61,1.**
- Az ószövetségi időkben Áron fiai, mint papok, Jézus előképeiként végezték a templomban a közbenjárás szolgálatát.
 - Szolgálatuk kezdete előtt az ő felkenetésüknek is meg kellett történni egy különleges összetételű olajjal, ami a Szentlélek szimbóluma volt. **II. Móz. 30,23-25; 30-33. – Ésa. 61,1; I. Jn. 2,20. 27.**

- Mivel Jézus előképei voltak, ezért Áron fiai közül csak azok tölthették be a papi tiszteket, akikben semmi testi fogyatkozás sem volt. **III. Móz. 21,16-23.**
 - Az oltárhoz nem közelíthettek, és a függönyhöz sem mehettek be.
- Pál apostol a zsidókhöz írott levelében egyértelművé teszi, hogy Jézus főpapi szolgálata csak a mennybe-menetele után kezdődött meg, a mennyei templomban, amikor „*a mennyei Felség királyiságának jobbára ült*”. **Zsid. 8,1-2.**
 - „*A Lélek kiárasztása pünkösöd napján, a menny üzenete volt arról, hogy a Megváltó ünnepélyes felkenetése megtörtént. Ígérete szerint elküldte a Szentlelket a mennyből, annak jeléül, hogy immár, mint Pap és Király, övé minden hatalom mennyen és földön; és Ő népének Felkentje.*” (AT 26,2.)

II. Könyörgés önmagáért 1-5. versek

1. Jézus imádságában miért került az első helyre az önmagáért való könyörgés?

- Mert ekkor az önmagáért való könyörgés is közvetett módon az egész teremtett világ érdekében történt, hiszen ekkor közvetlenül a megáldoztatása előtt volt.
- Az egész világegyetem legfontosabb ügye az volt, hogy a Megváltó tudja befejezni azt a küldetését, amiért testet öltött, mint az emberi család tagja, ennél fontosabb kérdés ekkor nem merülhetett fel.
 - Ehhez viszonyítva a tanítványainak pillanatnyi helyzete is csak másodlagos szempont lehetett.

2. Amikor Jézus azt mondja, hogy „*eljött az óra*”, akkor mire gondolt, milyen óra jött el? (1. vers)

- Jézusnak ez a kijelentése utalást jelent a megváltás tervében megjelölt időpont elérékére, vagyis eljött a megáldoztatásának órája, ami Jézus szerint egyúttal a megdicsőítésének alkalma is.
 - Korábban Jézus többször hivatkozott arra, „*nem jött még el az én óram*”, most azonban határozottan azt mondja, hogy „*eljött*”. **Jn. 2,4. 7,6. 8. 30. 8,20.**
 - Jézus már ennek az időnek a közeledtét is jelezte, amikor azt üzenté a húsvéti bárány vacsorája házigazdájának a tanítványokon keresztül: „*az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot a tanítványaimmal*”. **Mt. 26,18.**
 - A testlétele, vagyis a Betlehemben való megszületése is az Isten által meghatározott időben történt: „*Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki asszonytól lett*”. **Gal. 4,4.**
- Ez a kijelentés azt is magában hordozza, hogy eljött Sátán órája is, a sötétség erőinek órája, amikor végre fogják hajtani a legnagyobb gonoszságot, megölik a Teremtőjüket.
- Eljött az a pillanat is, amikor végső és diadalmas fordulatot vesz az Isten és Sátán közötti küzdelem.
 - Sátán sorsa végleg eldőlt, végleg kivették a Mennyből a kárhozát ítéletére. **Jn. 12,31. Luk. 10,18.**

- Ezért mondta azt később a tanítványainak: „*a ki engem látott, látta az Atyát*”, mert „*az Atya én bennem van*”. **Ján. 14,9-10.**
- ### 2. Amikor azt mondja Jézus: „*akiket nékem adtál, a tiéd valának, és nékem adtad azokat*”, ezzel azt akarja mondani, hogy Istennél eleve el volt döntve, kiket fog részesíteni az örök élet jutalmában?
- Ez a kijelentés a megváltási terv miatti alá és fölé rendeltségi viszony miatt hangzik el.
 - A bűn világából való kiválasztásunk ugyanis „*az Atya Isten eleve rendelése szerint*” történik; a megváltási tervben lefektetett feladatok szerint ez az Atya hatáskörébe tartozó feladat. **I. Pét. 1,2/a. Jn. 6,65.**
 - Jézus ezzel nem azt mondja, hogy az Atya eleve eldöntötte, kiket fogad magához és kiket részesít megváltásban, hanem Ő eleve ismerte ezeket az embereket, mielőtt még megszülettek volna.
 - „*Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte... A kiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és a kiket elhívott, azokat meg is igazította; a kiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette*”. **Róm. 8,29.**
 - Ez az egymásnak adás az örökkévalóságra történő egybeszerkesztés ajándéka, úgy is mint jegyesek, úgy is mint testvérek.
 - „*Amit Krisztus megvalósított életével és halálával, az sokkal több, mint a bűn okozta rontás meggyógyítása. Sátán célja az volt, hogy az embert örökre elszakítsa Istentől, de Krisztusban szorosabb egységbe jutunk Istennel, mintha sohasem buktunk volna el. Az Üdvözítő felvette emberi természetünket, s ezzel olyan kötelességgel fűzte magát az emberiséghez, amit többé szétépíteni nem lehet. Örökre magához kötött minket. 'Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta' (Jn 3:16). Nemcsak azért adta, hogy bűneinket hordozza és mint áldozat meghaljon értünk, hanem Isten odaajándékozta Krisztust az elbukott emberiségnek. Hogy biztosítson változhatatlan béke-szándékáról, egyszülött Fiát adta, hogy Krisztus eggyé váljon az emberi családdal, s örökre megtartsa emberi természetét.... Fiának személyében Isten örökre fogadta az emberi természetet, és a legmagasabbra, a mennybe helyezte. Az 'embernek Fia' az, akivel megosztja a világ-mindenség trónját. Az 'embernek Fia' az, akit 'csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének' (Ésa 9:6) hívnak. A VAGYOK az összekötő kapocs Isten és az emberiség között, és kezével mindkettőt átfogja. Ő, aki 'szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott' (Zsid 7:26), nem szégyell minket testvéreinek nevezni (Lásd: Zsid 2:11!). Krisztusban egyesül a földi és a mennyei család. A megdicsőült Krisztus a mi testvérünk. Az emberiség magába zárja a mennyet, a Végtelen Szeretet pedig keblére öleli az emberiséget.” (JÉ 17,1)*
 - Ez az Atya részéről történő adás Jézus emberi természetével kapcsolatos kijelentés.
 - Ahogy az ítéllettelhez az Atyától kellett hatalmat kapni Jézusnak, mivel ember Fiaként fog ítélni, akként a megváltottak seregét is az ember Jézusnak adja az Atya.

- Megdicsőítette Istent a tanításainak tisztaságával, ahogy igyekezett az Igét megtisztítani a hosszú korszakokon ráakódott emberi hagyományoktól.

10. Mire vonatkoznak Jézusnak azok a szavai, amikor az Atyát arra kéri: „most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam te nálad a világ létele előtt”? (5. vers)

- Jézusnak ez a kérése úgy hangzik el, mintha már túl lenne a Golgota áldozatán is, ami megváltói küldetésének a csúcspontja.
 - Jézus is alkalmazza imájában azt az isteni formulát, hogy beteljesedett múltban hivatkozik olyan eseményre, ami pedig még csak a jövőben fog megtörténni. (lásd: Jel. 13,8; I. Pét. 1,20.
- Ezzel Jézus nem azt kéri az Atyától, hogy itt a földön, az emberek előtt dicsőitse meg őt, hanem azt, hogy „dicsőíts meg engem Atyám, te magadnál”.
 - Ez a kérés elsősorban arra vonatkozik, hogy az Atya önmaga előtt ismerje el és fogadja el mindazt, amit a földi küldetése közben végzett, dicsőítse Őt meg azzal, hogy elfogadja az egész világért végzett megváltói küldetését és meg-hozott áldozatát.
 - Legyen az Atya jókedve szerint az, „...amelyet eleve elrendelt magában, az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak”. Eféz. 1,10.
 - Ez vonatkozhat arra, hogy az Atya az el nem bukott mennyei lények előtt állítsa helyre a Fiú dicsőségét, hogy a teremtett világok lakói ugyanolyan szeretettel és tisztelettel fogadják majd, amikor visszatér közéjük.

III. A megbizonyosodás szavai 6-8. versek

1. Hogyan és milyen módon jelentette meg Jézus az Atya nevét az embereknek, hol és mikor adott nekik az Atya nevével tanítást?

- Az evangéliumokban nem találunk olyan feljegyzést, hogy Jézus valamikor is az Atya nevével tartott volna tanítást az Őt hallgató embereknek.
- Isten neve nem csupán egy tulajdon név, amivel meg lehet Őt különböztetni más istenektől, hanem az Ő neve a jellemét, a természetét, az emberek iránti kegyelmes szándékát fejezi ki.
 - Amikor Mózes a vele beszélő Isten nevét hallotta kiáltani, akkor nem mást hallott, mint az Isten jellemének bemutatását.
 - „Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. A ki irgalmas marad ezer-iziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bünt: de nem hagyja büntetlenül”. II. Móz. 34,6-7.
- Amikor Jézus megjelentette és megismertette az emberekkel Isten nevét, akkor nem tett mást, minthogy életén és az emberekhez való viszonyulásán keresztül bemutatta, milyen az Isten.

- Isten viszont igazolást nyer az egész teremtett világ előtt, bebizonyosodik, hogy Sátán vádjai hazugságon alapultak, Isten valóban a szeretet Istene. Jn. 15,13.

- Jézus most egyértelműen tudta azt is: „eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához...”, vagyis a Mennybe való visszatérésének ideje is eljött. Jn. 13,1.

3. Mire vonatkozott Jézus imájában az a gondolat, amikor azt kérte az Atyától: „dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged”? (1. vers)

- A korabeli zsidó felfogás szerint a szenvedés mindig a bűn következménye, Isten büntető ítéleteként, ezért Jézus szenvedésében is az Isten büntetését látták.
 - Ebből a gondolkodásból fakadóan kérdezték korábban Jézust a tanítványai: „Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született?”. Jn. 9,2.
 - Ezért jövendölt Ésaías úgy a Jézus korabeli zsidókról, hogy „mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!”. Ésa. 53,4.
- Amikor az Atya Isten személyes jelenléte nyilatkozott meg Jézus halálának pillanatában a rendkívüli természeti jelenségekben, akkor bizonyosságot tett Fia mellett, és ezzel dicsőítette meg őt az emberek előtt.
 - „A százados pedig és akik ő vele őrizték Jézust, látván a földindulást és amik történtek, igen megrémülének, mondván: Bizony, Istennek Fia volt ez!” Mt. 27,54.
 - „Látván pedig a százados, a mi történt, dicsőíté az Istent, mondván: Bizony ez ember igaz volt”. Lk. 23,47.
- Jézusnak ez a kérése magába foglalja a rá váró szenvedésekben való megtartást, hogy emberi természetében is képes legyen méltósággal elviselni mindazt, ami be fog következni.
 - A szenvedés közben tanúsított viselkedése által ugyanis mindketten megdicsőülnek, mert bebizonyosodik az Isten szeretete a tőle elszakadt teremtményei iránt, – és bebizonyosodik, hogy Jézus valóban a Messiás.
- Az Atya erre a kérésre válaszolt azzal, hogy harmadnapon feltámasztotta Jézust a halálból, bizonyítékeként annak, hogy a kereszten meghalt nem más, mint az Isten Fia, a világ megígért Messiása, vagyis Krisztusa.

4. Hogyan kell érteni azt a kijelentést, hogy „hatalmat adtál neki minden testen, hogy örök életet adjon”, Jézus talán nem ugyanolyan isteni személy mint az Atya, Ő nem rendelkezik az örök élet adásának jogával? (2. vers)

- Az örök élet adása a vizsgálati ítéletben történő igazságszolgáltatás, ahol Jézus tölti be az ítéletet kimondó Bíró szerepét.
- Ebben az ítéletben viszont nem Istenként, hanem ember Fiaként fogja megtartani az ítéletet, hogy mi bizalommal tudjuk várni és elfogadni azt, hogy Ő valóban meg tud érteni és együtt tud érezni velünk, hiszen Ő maga is embernek Fia.

- Ha Istenként tartaná az ítéletet, akkor nem lenne szükség erre a felhatalmazásra, de az emberi család tagjaként már igen. **Jn. 5,27.**
 - „Mivelhoggy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfiú által, akit arra rendelt...” **Csel. 17,31.**
- Ezért kell nekünk Krisztus ítélőszéke előtt megállni, mert „*az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta*”. **Jn. 5,22.**

5. Mi a jelentősége annak a kifejezésnek, hogy „*egyedül igaz*”?

- Ezzel a kijelentésével Jézus szembeállítja az Atyát az emberek alkotta istenekkel, akik nem igazi istenek, hiszen nem is léteznek, hanem csak a képzelet szülöttei.
- Egyedül a Mindenható tekinthető igaz Istennek, „*aki hozzáférhetetlen világosságban lakozik*”. **I. Tim. 6,16.**

6. Miért jelent „*örök életet*” az, hogy „*megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust*”, milyen megismerésre vonatkozik ez? (3. vers)

- Mindenekelőtt azt akarja hangsúlyossá tenni, hogy az emberek által létrehozott sok isten és sok úr közül egyik sem adhat örök életet, hanem csak az örökké létező Isten, ehhez azonban összhangban kell élni ennek az előfeltételeivel.
 - Istent megismerni a Fiúban, akit elküldött, aki kinyilatkoztatta Őt.
 - Ezért az örök életet adó Isten megismerése létkérdés számunkra, e nélkül elveszettek maradunk.
 - Az örök élet kezdete valójában az új életre születéssel kezdődik meg, hiszen „*aki hisz a Fiúban, örök élete van*”. **Jn. 3,36.**
- Az Isten megismerése azért jelent örök életet, mert általában félre ismerik az Istent, Sátán igyekszik azon, hogy az emberek gondolkodásában egy torz kép alakuljon ki az Istenről.
 - Esetenként még hívő emberek is félnek az Isten szigorától, szorongással gondolnak arra a pillanatra, amikor majd meg kell állniuk ítélőszéke előtt.
 - Elfeledkeznek arról, hogy Isten a szeretet Istene, és mi Jézusban állhatunk meg előtte, ezért nincs mitől félnünk.

7. Mi a jelentősége még annak, hogy megismerjük „*az egyedül igaz Istent*”, és akit elküldött, „*a Jézus Krisztust*”, miért olyan fontos részünkre ez a megismerés?

- Ennek megértéséhez mindenekelőtt azt kell világosan értenünk, hogy Isten nélkül valamennyien a halál állapotában vagyunk, amiből csak Ő szabadíthat meg, egyedül Ő adhat örökéletet.
- Mivel az örökéletnek egyedüli forrása Isten, illetve az elküldött Megváltó, ezért mindazok, akik nem ismerik Őt, megfosztják magukat ettől az élettől.
 - Mivel pedig Istenhez csak hit által lehet közeledni, ezért ebből az következik, hogy a hitetlenség a halál állapotában tart mindenkit kivétel nélkül.

8. Az Isten „*megismerése*”, amiről Jézus beszél az imájában, milyen szintű megismerésre vonatkozik, mit jelent a Biblia fogalmai szerint Őt megismerni?

- Isten megismerése nem egy profán értelemben vett megismerés, hanem egy sokkal mélyebb, bensőségebb és bizalomra épülő megismerést jelent.
 - A bibliai korban az „*ismerni*” szónak teljesen más volt a tartalma és a jelentősége. **I. Móz. 4,1/a; 4,17.**
 - Ez az ismeret az együttélésből következő megismerést jelenti, amely a legbensőségebb kapcsolatot is magában foglaló életközösségből következik.
 - Ezért „*aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent, mert az Isten szeretet*”, vagyis az Istent ismerő ember az együttélés következményeként maga is az isteni természet része kezd lenni. **I. Ján. 4,8.**
 - Ilyen értelemben használja a Biblia azt a kifejezést is a házastársi kapcsolatra, hogy „*lesznek ketten egy testté*”, vagyis egyre jobban hasonulnak egymáshoz.
 - Ez a kijelentés magában hordozza azt is, hogy Isten teljes megismerésére csak azok juthatnak el, akik örök életet nyernek, hiszen itt még csak „*rész szerint van bennünk az ismeret...*”, az egész örökkévalóságra szükség lesz ahhoz, hogy az Istent megismerjük. **I. Kor. 13,9-10.**
 - Az Istennek megismerésében viszont teljes egységre kell jutni azoknak, akik a Szentlélek tanítása és vezetése alatt élnek a keresztyén életüket, ennek elérése érdekében adja Isten a lelki ajándékokat az Egyház részére. **Eféz. 4,13-14.**
 - A megismerésnek ez a jézusi kérése felveti azt a kérdést; mit tudunk a Szentháromság személyeiről és az emberi család érdekében végzett munkájukról, mit tudunk Jézus Krisztusnak a Betlehem előtti létezéséről és tevékenységéről?
- #### 9. Hogyan és milyen módon dicsőítette meg Jézus az Atyát itt, a földi életének idején, mi volt az a munka, amire már mint elvégzett feladatra hivatkozik? (4. vers)
- Jézus megdicsőítette az Atyát a büntelen életével, mert elmondhatta: „*aki engem látott, látta az Atyát*”, ilyen módon a tettei, a szavai, a személyes megnyilatkozásai mindig az Atyát dicsőítették. **Jn. 14,9.**
 - Ez a kijelentés azért jelentős, mert Jézus arra hivatkozik, hogy az emberi család tagjaként mint **Istennek tökéletes Báránya** léphet fel az áldozati oltárra a megáldoztatáshoz.
 - Ezért az Ószövetség minden áldozatának tökéletesnek és hibátlannak kellett lennie, így mutathattak előre „*Istennek ama Bárányára*”. **Jn. 1,29.**
 - Az elvégzett munka viszont nagyon sokrétű feladatkört foglal magába.
 - Mint második Ádám megőrizte lelke tisztaságát ott, ahol az első elbukott, ezzel megdicsőítette Istent, hiszen igazolást nyert, hogy Ádám bukása nem volt törvényszerű eset, mint ahogy azt Sátán igyekezett beállítani.
 - Azzal, hogy szent és tiszta életet élt, nemcsak példát adott az emberi család tagjainak, hanem Istent is dicsőítette vele, hiszen bebizonyosodott, hogy az Istennel összekapcsolódott élet ellent tud állni a bűn megromtó befolyásának, és győzelmes életet élhet.